

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108228200
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8108228200.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobkyne Ing. F. P., nar. XX.X.XXXX, bytom F., K. XX, právne zastúpenej JUDr. Annou Lacovou, advokátkou, AK so sídlom v Košiciach, Pražská 4, proti žalovanej Mgr. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. - B., S. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom, AK so sídlom v Prešove, Hlavná 111, o zaplatenie 1.667,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 14C 4/2009-186 zo dňa 17.10.2012 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni 1.407,42 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 27.11.2011 do zaplatenia.

V ostatnej vyhovujúcej časti mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 543,75 na účet JUDr. Anny Lacovej, advokátky do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1667,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 17.12.2008 a tiež žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 1.690,10 eur všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo skutkového zistenia, že žalovaná prijala od žalobkyne dňa 30.6.2008 sumu 20.000,- Sk a dňa 10.9.2008 sumu 22.400,- Sk. Z potvrdenia rezervácie spoločnosti SkyEurope zistil, že na meno žalobkyne a pani Y. (priateľky žalobkyne) bola rezervácia leteniek na trase Košice - Bratislava a späť v celkovej hodnote 7.829,58,- Sk (259,89 eur). Túto sumu uhradila žalobkyňa zo svojho účtu odpísaním dňa 10.9.2008. Z dokladov predložených žalovanou mal súd prvého stupňa preukázané, že žalovaná odovzdala E. R. celkovo sumu 208.300,- Sk. E. R. bol trestne stíhaný a aj právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 8Tp 559/2010. Trestným rozkazom zo dňa 2.8.2010 bol uznaný vinným pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť E. F. (žalovanej) škodu vo výške 7.049,07 eur. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2011.

Súd prvého stupňa citoval ustanovenia § 741a Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 5 zákona č. 281/2001 Z. z., § 451 ods. 1, 2, § 456, § 415, § 420 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná organizovala zájazd, ktorý sa však neuskutočnil a za ktorý žalobkyňa žalovanej zaplatila sumu 1.407,42 eur. Poukazujúc na § 7 ods. 5 zákona č.

281/2001 Z. z. o zájazdoch konštatoval, že žalovaná, ktorá pre žalobkyňu organizovala zájazd, aj keď nebola podnikateľkou, bola povinná dodržiavať ustanovenia tohto zákona, ktoré sa týkajú organizovania, ponuky a predaja zájazdov cestovnou kanceláriou. Za nespornú považoval skutočnosť, že žalovanej bola právoplatne priznaná náhrada škody vo výške 212.300,- Sk v trestnom konaní, preto totožnú sumu si nemohla už žalobkyňa vymáhať od pána R.. Uviedol, že pokiaľ si žalovaná uplatnila škodu v trestnom konaní aj za svoje klientky, tak si bola vedomá tej skutočnosti, že pre nich obstaráva zájazd, ktorý sa neuskutočnil, pretože v opačnom prípade by si bola uplatnila škodu iba za seba. Súd prvého stupňa mal za to, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzavretá zmluva o obstaraní zájazdu, ktorá však nespĺňala náležitosti uvedené v ustanovení § 741b ods. 1, písm. a/ , d/, e/, resp. ods. 3 Občianskeho zákonníka, preto plnenie, ktoré získala žalovaná je plnením z neplatného právneho úkonu, ktoré je povinná vydať tomu, na koho úkor sa obohatila, teda žalobkyňi. Z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel.

Prvostupňový súd vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa náhrady škody vo výške 259,89 eur z dôvodu prepadnutia rezervácie leteniek na trase Košice - Bratislava v prospech leteckej spoločnosti v dôsledku neuskutočnenia zájazdu, keďže k zrušeniu zájazdu došlo iba tesne pred jeho konaním a rezerváciu leteniek už nebolo možné zrušiť. Súd prvého stupňa mal za to, že za škodu, ktorá takýmto spôsobom žalobkyňi vznikla zodpovedá žalovaná, ktorá obstarávala zájazd. Porušenie právne povinnosti videl v neobstaraní zájazdu, ako aj v porušení prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, keďže pre svoje klientky nemala záruky pre prípad neorganizovania zájazdu. Za nespornú považoval existenciu škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodu, pretože pokiaľ by žalovaná nebola porušila svoju zmluvnú povinnosť a bola zájazd reálne obstarala, nebolo by došlo k vzniku škody. Zavinenie vo forme nedbanlivosti, a to minimálne nevedomej videl v tom, že vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery mala žalovaná vedieť, že môže svojim klientkam, vrátane žalobkyne, spôsobiť škodu.

Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobkyne prvostupňový súd uviedol, že túto mal za preukázanú, keďže finančné prostriedky uhrádzala žalobkyňa zo svojho účtu aj za svoju známu MUDr. Y., ktorá sa mala taktiež zájazdu zúčastniť.

5% úrok z omeškania bol priznaný žalobkyňi od 17.12.2008 z celkovej sumy 1.667,30 eur, keďže dňa 16.12.2008 bola doručená žaloba v predmetnej veci.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnej žalobkyňi priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalovaná. Namietala nesprávne právne posúdenie vecí spočívajúce v tom, že prevzala od žalobkyne platbu za zájazd, ktorý následne nebol realizovaný a tým sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne, a preto je povinná ona toto bezdôvodné obohatenie vydať. Odvolateľka poukázala na predchádzajúce zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu a tam vyslovený právny názor. Uviedla, že finančné prostriedky od žalobkyne prevzala osobne, avšak v mene a na účet E. R., o čom svedčia predložené príjmové doklady opatrené pečiatkou E. R., ako aj skutočnosť, že samotná žalobkyňa v čase, keď tieto finančné prostriedky odovzdávala, tak vedela, že sú prijímané v mene E. R. a na jeho účet. Ona osobne bola len inštruktorkou precvičovania, pričom všetky vyzbierané finančné prostriedky v mene E. R. a na jeho pokyn vkladala postupne na jeho účet. Žalovaná zdôraznila, že medzi ňou a pôvodne žalovaným E. K. neexistovala žiadna písomná zmluva a že ona len na základe pokynov v mene a na účet pána R. ponúkala záujemkyňiam možnosť účasti na cvičebnom pobyte. Mala za to, že konala na základe príkazu E. R., teda medzi nimi bola uzavretá príkazná zmluva, ktorá podľa zákona nemá formálne stanovené požiadavky a nie je tu daná ani zákonom obligatórna písomná forma. Poukazujúc na § 7 ods. 5 zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch žalovaná namietala, že ani pôvodne žalovaný E. R. nemal oprávnenie na obstaranie zájazdu, preto súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vzťah medzi ňou a pôvodne žalovaným v 2/ rade E. R. ako vzťah na základe zmluvy o obstaraní zájazdu. Trvala na tom, že medzi nimi išlo o príkaznú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka. Žalovaná ďalej namietala, že pokiaľ súd prvého stupňa konštatoval neplatnosť zmluvy o obstaraní zájazdu, a teda uzatvorenia neplatného platného úkonu, z ktorého vzniklo

bezdôvodné obohatenie, tak si mal uvedomiť, kto sa na úkor žalobkyne obohatila. Trvala na tom, že takouto osobou bol E. R., ktorému boli odovzdané všetky finančné prostriedky a len on s nimi disponoval.

Žalovaná vo svojom odvolaní poukázala aj na to, že z písomného vyjadrenia E. R. zo dňa 9.10.2012 je možné vyvodiť záver, že tento uznal svoj dlh podľa § 558 Občianskeho zákonníka, a teda je si vedomý toho, že tento dlh existuje čo do výšky a dôvodu a že je osobou, ktorá sa na úkor iného bezdôvodne obohatila, keďže nenamietal takto získaný majetkový prospech vydať osobe, na úkor ktorej sa obohatil. Mala za to, že žaloba mala byť zamietnutá aj s poukazom na názor odvolacieho súdu vyslovený v predchádzajúcom rozhodnutí, v zmysle ktorého bezdôvodné obohatenie na jej strane mohlo vzniknúť až momentom vrátenia finančných prostriedkov zo strany E. R.. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu zamietnuť a uplatnila si trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním zo dňa 4.1.2013. Rozsudok súdu prvého stupňa považovala za správny po stránke vecnej i právnej. Trvala na tom aj s poukazom na vyjadrenie samotnej žalovanej v trestnom konaní, kde uviedla, že spoluorganizovala zájazd z E. R., čo bolo tvrdené v priebehu celého konania. Za nepravdivé považovala tvrdenia žalovanej v odvolaní, že príjmové doklady mali byť opatrené pečiatkou organizátora zájazdu, aby si záujemkyne boli vedomé toho, že zájazd obstaráva E. R., poukazujúc na výpoveď žalovanej dňa 26.3.2010, v zmysle ktorej takýto doklad vystavila iba pani P.. Zdôraznila, že pred orgánmi činnými v trestnom konaní žalovaná tvrdila, že zájazd spoluorganizovala a tiež, že zájazdy ponúkala, preto aj právne posúdenie súdom prvého stupňa považovala žalobkyňa za správne, pokiaľ tento odkázala na ustanovenie § 7 ods. 5 zákona č. 281/2001 Z. z.. Za nepravdivé považovala žalobkyňa aj tvrdenia žalovanej, že všetky prijaté finančné prostriedky obratom poukázala E. R., keďže z listinných dôkazoch, ktoré sú obsahom trestného spisu vyplýva opak. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovanej je len čiastočne dôvodné.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 213 ods. 3 O.s.p. zopakoval dokazovanie prečítaním trestného rozkazu sp. zn. 8Tp 59/2010-91 zo dňa 2.8.2010 vydaného Okresným súdom Košice II a následne vyzval účastníkov prostredníctvom ich právnych zástupcov na pojednávaní dňa 5.3.2014 na vyjadrenie sa k právnomu posúdeniu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka z pohľadu právoplatne priznanej pohľadávky v súlade s ustanovením § 213 ods. 2 O.s.p..

Právny zástupcu žalovanej na pojednávaní dňa 5.3.2014 nesúhlasil vôbec so vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej z dôvodu, že bezdôvodne sa obohatil pôvodne žalovaný v 2/ rade E. R., ktorému žalovaná odovzdala všetky prijaté finančné prostriedky a z tohto dôvodu si náhradu uplatnila v trestnom konaní.

Právna zástupkyňa žalobkyne ponechala právne posúdenie na úvahe súdu, pričom vyslovila názor, že za bezdôvodné obohatenie je možné považovať právoplatne priznanú pohľadávku.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na zistení, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzavretá neplatná zmluva o obstaraní zájazdu podľa zákona č. 281/2001 Z. z., v zmysle ktorej žalovaná prevzala od žalobkyne finančné prostriedky vo výške 42.400,- Sk (1.407,42 eur) a napriek tomu zájazd neuskutočnila. Takýto záver je v rozpore s vykonaným dokazovaním tak v trestnom konaní, ktoré prebehlo pred Okresným súdom Košice II voči obžalovanému E. R., ako aj s dokazovaním v predmetnom konaní vykonanom pred súdom prvého stupňa. Aj keď rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vzťahu k nároku vyplývajúcejmu z bezdôvodného obohatenia je vecne správne, nesprávne bol posúdený dôvod a moment vzniku bezdôvodného obohatenia. Podľa trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Košice II 8Tp 59/2010-91 zo dňa 2.8.2010 zájazd na Malorke mal totižto zabezpečiť E. R. a za týmto účelom aj on prevzal finančné prostriedky od žalovanej E. F.. Vychádzajúc z výsledkov trestného konania je nepochybné, že finančné prostriedky za účastníčky zájazdu, vrátane žalobkyne a MUDr. Y. poukázala žalovaná E. R., a to bez ohľadu na dátum poukázania. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní bol povinný vychádzať zo skutkového stavu v čase rozhodnutia (§ 154 ods. 1 O.s.p.), teda aj z právoplatného trestného rozkazu, ktorým bola žalovanej priznaná náhrada škody. Skutočnou poškodenou vo vzťahu k finančným prostriedkom zaplateným za zájazd, ktorý sa neuskutočnil však bola žalobkyňa a žalovaná si uplatnila v trestnom konaní škodu, ktorá reálne vznikla žalobkyni. Priznaná pohľadávka je majetkovým právom v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s ktorým v zmysle právoplatného trestného rozkazu je oprávnená v súčasnosti nakladať (vymáhať, postúpiť a podobne) výlučne žalovaná. Získaním pohľadávky voči E. R. sa tak žalovaná bezdôvodne obohatila, teda získala obohatenia bez právneho dôvodu na úkor žalobkyne. Za takéhoto skutkového stavu veci neostávalo odvolaciemu súdu nič iné, len rešpektovať právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní a konštatovať vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej dňom právoplatnosti trestného rozkazu, teda dňom 26.11.2011. Takýto záver odvolacieho súdu nie je v rozpore s jeho predchádzajúcim rozhodnutím pod sp. zn. 15Co 44/2011 zo dňa 11.11.2011, keďže v čase predchádzajúceho rozhodnutia ešte na strane žalovanej neexistovalo bezdôvodné obohatenie v podobe právoplatne priznanej pohľadávky.

Záver súdu prvého stupňa o uzavretí neplatnej zmluvy o obstaraní zájazdu žalovanou vo vzťahu k žalobkyni je nesprávny. Žalovaná nevykonala žiadne úkony spočívajúce v zabezpečení dopravy, ubytovania, príp. iných služieb (stravovanie, sprievodca a pod.), čo by obsahovo spĺňalo organizovanie zájazdu v zmysle zák. č. 281/2001 Z.z. bez ohľadu na formu takéhoto úkonu. Žalovaná bola sprostredkovateľom na uzavretie zmluvy o obstaraní zájazdu medzi žalobkyňou a E. R., v ktorom vzťahu vystupoval E. R. ako záujemca o obstaranie uzavretia zmluvy o zájazde a žalovaná ako sprostredkovateľ. Žalovanej povinnosťou v zmysle ustanovenia § 774 Občianskeho zákonníka tak bolo iba vyhľadať zmluvného partnera pre E. R., ktorým v danom prípade bola žalobkyňa. Zodpovednosť žalovanej za škodu by tak prichádzala do úvahy len vo vzťahu k záujemcovi, teda E. R.. Samotná žalobkyňa bola v zmluvnom vzťahu s E. R., z ktorého vzťahu si však zákonné nároky uplatnila v predmetnom konaní, avšak od týchto nárokov upustila nevyužitím všetkých procesných práv jej prináležiacich (nepodaním odvolania).

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v časti o uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni 1.407,42 eur.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatok z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR, č. 87/1995 Z. z. účinného v čase vzniku omeškania ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

V súlade s vyššie uvedeným je možné za moment vzniku bezdôvodného obohatenia považovať až právoplatne priznanie pohľadávky, teda deň 26.11.2011. Uvedeným dňom trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť, preto dňom nasledujúcim, teda dňom 27.11.2011 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením vo vzťahu k žalobkyni. Napriek tomu, že v čase omeškania žalovanej bolo možné priznať 9,25% úrok z omeškania, odvolací súd rešpektujúc zásadu nemožnosti prekročenia návrhu (iudex ne eat ultra petita partium) priznal úrok z omeškania len vo výške 5%, keďže len takýto úrok, vzhľadom na predchádzajúce zamietavé rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré sa stalo právoplatným nebolo možné prekročiť. Úrok za obdobie od 17.12.2008 do 26.11.2011 vo výške 5% bol odvolacím súdom zamietnutý ako nedôvodný.

Druhým nárokom, ktorý si žalobkyňa v predmetnom konaní uplatnila bol nárok na náhradu škody.

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd prvého stupňa priznal žalobkyni aj náhodou škody predstavujúcu sumu 259,89 eur za letenky, ktoré prepadli v prospech leteckej spoločnosti vzhľadom na neuskutočnenie zájazdu a ich nemožnosť storna v predstihu. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že žalovaná zájazd neobstarávala, ale to bolo vo výlučnej právomoci E. R.. Úlohou žalovanej bolo pre tento zájazd len získať klientov, vybrať od nich finančné prostriedky, poukázať ich E. R. a na zájazde byť cvičiteľkou. To, že zabezpečenie celého zájazdu mal realizovať E. R. vyplýva zo skutkovej vety trestného rozkazu, čím je súd v predmetnom občiansko-právnom konaní viazaný (§ 135 ods. 1 O.s.p.). Samotná žalovaná sa o neuskutočnení zájazdu dozvedela tri dni pred nástupom na tento a hneď po získaní tejto informácie ju posunula osobám, ktorých účasť na tomto zájazde získala. Pri takejto časovej následnosti udalosti neexistuje na strane žalovanej porušenie akejkoľvek povinnosti, z ktorej by bolo možné vyvodiť záver o jej zodpovednosti za škodu vzniknutú oneskoreným stornom leteniek zo strany žalobkyne. Pokiaľ súd prvého stupňa odkazuje aj na nesplnenie prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, tak odvolací súd k tomu udáva, že súd prvého stupňa len konštatoval všeobecného správania sa žalovanej, ktoré sa u nej predpokladalo. Podľa odvolacieho súdu pre žalovanú ako osobu vystupujúcu v polohe účastníka určitého podujatia nevyplývali žiadne preventívne povinnosti voči ďalším účastníkom rovnakého podujatia. Splnenie určitých preventívnych povinností by bolo možné očakávať od žalovanej iba vo vzťahu k samotnému výkonu precvičovania.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok vo vzťahu k priznanej sume 1.407,42 eur s príslušným úrokom v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. a zmenil rozsudok v ostatnej vyhovujúcej časti v súlade s ustanovením § 220 O.s.p..

O trovách celého konania bolo rozhodnuté v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 2 O.s.p. a žalobkyni boli priznané trovy konania v pomernej časti k jej úspechu.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ustanovenie § 142 vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerne rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej.

Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a

výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z návrhu žalobkyne doručeného prvostupňovému súdu dňa 12.8.2008 je zrejmé, že sa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej istinu vo výške 1.667,31 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 16.10.2008. Rozsudkom odvolacieho súdu bol potvrdený napadnutý prvostupňový rozsudok v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni 1.407,42 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27.11.2011 do zaplataenia. V ostatnej vyhovujúcej časti bola zamietnutá. Do úvahy bolo pri rozhodovaní o trovách konania potrebné vziať aj výrok rozsudku prvostupňového súdu č.k. 14C/4/2009-139 zo dňa 12.1.2011, ktorým bola v prevyšujúcej časti žaloba voči žalovanej zamietnutá. Uvedený výrok rozsudku súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť dňa 8.3.2011.

Pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd nárok na čiastočnú náhradu trov konania vypočítaval tak, že úspech účastníka konania, ktorému vznikla povinnosť na náhradu trov, odpočítal od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov. Tento výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Žalobkyňa v konaní žiadala priznať istinu vo výške 1.667,31 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 16.10.2008. Žiadaná suma 1667,31 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 16.10.2008 do 19.3.2014 (t.j. 769,17 Eur) predstavuje spolu 2.436,48 Eur.

Žalobkyňa mala v konaní čiastočný úspech vo výške 1.407,42 Eur a v 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1.407,42 Eur od 27.11.2011 do vyhlásenia rozhodnutia dňa 19.3.2014 (t.j. 162,72 Eur), t.j. spolu 1.570,14 Eur. V prevyšujúcej časti svojho návrhu bola neúspešnou.

Žalobkyňa bola teda úspešnou v 64,44 % (suma 1.570,14 Eur) a neúspešnou v 35,56 % (866,34 Eur). Žalobcov úspech preto predstavoval 28,88 %. Z uvedeného je zrejmé, že je dôvodným pri pomernom rozdelení náhrady priznať žalobkyni 28,88 % ním účelne vynaložených trov spojených s uplatňovaním práva.

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností odvolací súd preskúmal vyúčtovanie žalovaného a jeho súlad s obsahom spisu a zistil, že žalobkyni v konaní pred súdom prvého stupňa a odvolacím súdom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v čase vykonávania úkonov právnej služby (ďalej len „vyhlášky“) vznikli tieto trovy:

Zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 99,98 Eur.

Odmena a režijný paušál (ďalej len „RP“ - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa § 16 ods. 3 vyhlášky).

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 6,32 Eur,
- podanie žaloby na súd v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 6,32 Eur,
- písomné vyjadrenie k odporu v sume 81,33 Eur + + režijný paušál vo výške 6,95 Eur
- účasť na pojednávaní konanom na Okresnom súde Prešov dňa 26.3.2010 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,21 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 15.10.2010 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,21 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 12.1.2011 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,41 Eur

- účasť na pojednávaní dňa 7.5.2010, ktoré bolo odročené bez prejednanía veci v sume 20,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,21 Eur
- vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23.3.2011 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,41 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 26.10.2011 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,41 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 7.9.2012 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,63 Eur
- štúdium pripojeného trestného spisu 24.9.2012 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,63 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 18.10.2012 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,63 Eur
- vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 4.1.2013 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 7,81 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 5.3.2013 v sume 81,33 Eur + režijný paušál vo výške 8,04 Eur

Zároveň odvolací súd zistil, že žalovanej vznikli hotové výdavky spočívajúce v preukázaných cestovných výdavkoch na cestu motorovým vozidlom na pojednávania konané na Okresnom súde Prešov v celkovej výške 39,86 Eur postupom podľa § 15 a 16 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. takto

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 26.3.20103,70 Eur,
- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 7.5.20103,70 Eur,
- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 15.10.20103,70 Eur,
- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 12.1.20113,70 Eur,
- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,459 Eur/l dňa 26.10.2011.....4,90 Eur, - Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,499Eur/l dňa 24.9.20125,04 Eur,
- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,499Eur/l dňa 24.9.20125,04 Eur,
- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,499Eur/l dňa 17.10.20125,04 Eur.
- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,499Eur/l dňa 5.3.20145,04 Eur.

Náhradu za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlo v celkovej výške 115,29 Eur posudzoval súd podľa § 15 a 16 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky takto

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 26.3.2010 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 7.5.2010 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 15.10.2010 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 12.1.2011 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 26.10.2011 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 7.9.2012 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 24.9.2012 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 17.10.2012 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur.
- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-XXXEH, dňa 5.3.2014 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur.

Taktiež náhradu za stratu času, ktorá vznikla právnej zástupkyne žalobkyne v celkovej výške 447,84 Eur posudzoval súd podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. takto

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,02 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 26.3.2010 (4 x 12,02 Eur)48,08 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,02 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 7.5.2010 (4 x 12,02 Eur)48,08 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,02 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 15.10.2010 (4 x 12,02 Eur)48,08 Eur,
- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,35 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 12.1.2011 (4 x 12,35 Eur)49,40 Eur.
- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,02 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 26.10.2010 (4 x 12,02 Eur)48,08 Eur.
- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,71 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 7.9.2012 (4 x 12,71 Eur) 50,84 Eur.
- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,71 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 24.9.2012 (4 x 12,71 Eur)50,84 Eur.
- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,71 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 17.10.2012 (4 x 12,71 Eur) 50,84 Eur. - za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 13,40 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 5.3.2014 (4 x 13,40 Eur) 53,60 Eur.

Odvolačí súd obdobne ako prvostupňový súd posudzujúc úkony a žiadanú náhradu trov právneho zastúpenia pri úkone vo vyúčtovaní právnej zástupkyne označenom ako účasť na pojednávaní dňa 2.6.2010 a s týmto úkonom uplatnenú náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času, keďže uvedené pojednávanie bolo zrušené, pričom oznámenie o zrušení bolo právnej zástupkyne žalobkyne doručené dňa 31.5.2010. Ďalej nepatrí žalovanej náhrada trov právneho zastúpenia za úkon označený ako žiadosť o vydanie neoprávneného majetkového prospechu zo dňa 16.10.2008, keďže žalobkyňou nebolo preukázané, aby táto žiadosť bola doručená žalobkyne. Zároveň jej nepatrí náhrada trov právneho zastúpenia za úkon podanie súdu zo dňa 30.4.2010, keďže nebola súdom vyzvaná na podanie tohto vyjadrenia.

Spolu vzniknuté trovy žalobkyne sú: 99,98 Eur (súdny poplatok), trovy právneho zastúpenia 1.179,81 Eur (odmena a režijný paušál) + 447,84 Eur (náhrada za stratu času) + 155,15 Eur (náhrada za spotrebované pohonné hmoty a amortizácia vozidla), t.j. všetky trovy konania žalobkyne spolu vo výške 1.882,78 Eur.

Keďže bola žalobkyňa v konaní úspešnou v rozsahu 28,88 %, patrí jej v tomto rozsahu náhrada ňou účelne vynaložených trov v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p.

Z procesného hľadiska mala žalobkyňa v konaní čiastočný neúspech v časti 35,56 %. Vo zvyšnej časti 64,44 % bola z procesného hľadiska úspešnou. Úspech žalobkyne preto predstavoval 28,88 %. Z uvedeného je zrejmé, že je dôvodným pri pomernom rozdelení náhrady priznať jej v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. náhradu 28,88 % ňou účelne vynaložených trov spojených s uplatňovaním práva. Pri pomernom rozdelení náhrady trov sa spočítavajú vynaložené trovy spojené s uplatňovaním práva. Žalobkyňa má preto právo na náhradu trov konania vo výške 28,88 % zo sumy vzniknutých trov 1.882,78 Eur, t.j. v sume 543,75 eur, ktoré jej odvolací súd priznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.